1. **Jollefiskeri og ejerskab – § 10**

Forslaget fjerner kravet om personlig deltagelse for licenshavere med joller under seks meter, men udelukker selskaber fra disse licenser.

Spørgsmål : Hvordan kan vi give fiskerne hjælp ved sygdom uden samtidig at åbne for, at få velhavende personer overtager jollefiskeriet? Hvilke begrænsninger vil I anbefale?

Svar:

- *Fjerne begrænsning på salg af max 10% årskvote*
- *Fjerne modregning af årskvotesalg i flex, så man altid kan flexe 25%*
- *Fjerne udnyttelsespligt*
- *Give selskaber samme vilkår for ejerskab som privatpersoner. Dette vil give mulighed for at flere fiskere slår sig sammen, og de kan udvikle sig fra det nuværende individuelle jollefiskeri til partnerskaber drevet med større fartøjer, hvor eksempelvis rentabilitet, søsikkerhed, arbejdsvilkår og finansieringsvilkår er bedre.*

2. **Frosne rejer og arbejdspladser – § 3 og § 24**

Frysning skal ikke længere regnes som forarbejdning. Formålet er blandt andet, at frosne sækkerejer kan tælle med i opfyldelsen af indhandlingskravet på 30 procent.

Spørgsmål: Hvilken konkret betydning får ændringen for jeres fabrikker, råvareforsyning og arbejdspladser? Kan I oplyse tons og arbejdspladser fordelt på byer?

Svar:

Vi anbefaler at den indenskærs og udenskærs rejeflåde til enhver tid har ens vilkår for produktion og indhandling, med henblik på at forbedre udviklingsmulighederne i det indenskærs fiskeri.
Det indenskærs rejefiskeri er præget af forældede, nedslidte fartøjer, hvilket skaber problemer for driftsstabilitet, hyreniveau, besætningsfastholdelse, fysisk arbejdsmiljø, generel søsikkerhed osv.
Der er stort behov for flådefornyelse, som kræver en bedre økonomisk udnyttelse af kvoterne – Vi mener det kan ske ved, at fartøjerne får lov til at forarbejde en del af fangsten ombord og dermed øge rentabiliteten, forbedre kvoteudnyttelsen og skabe økonomisk grundlag for flåde modernisering.
Nye, større fartøjer vil samtidig give de indenskærs aktører mulighed for at fiske flere arter med det samme fartøj, og dermed sprede risici og langttidssikre sine investeringer, samtidig med at besætningerne kan sikres indtjening hele året.

3. **Kvoteudnyttelse og faldende fangster**

Naleraq rejser bekymringen om fiskere, som ikke kan opfylde 75-procentkravet. Det handler om kvoteudnyttelse, ikke landingspligt, og punkt 247 ændrer ikke selve dette krav.

Spørgsmål: Hvad viser jeres indhandlingstal om hellefiskeriet? Hvordan bør reglerne håndtere manglende fangstmuligheder, som fiskeren ikke selv er skyld i?

Svar:

Vi henviser til svar på spørgsmål 1:

4. *Fjerne begrænsning på salg af max 10% årskvote*
5. *Fjerne modregning af årskvotesalg i flex, så man altid kan flexe 25%*
6. *Fjerne udnyttelsespligt*

Såfremt man ikke fjerner udnyttelsespligten, må Naalakkersuisut acceptere og omfavne at en sådan regel forpligter 2 veje.
Licensejer har pligt til at udnytte sin årskvote – Naalakkersuisut har pligt til at fastsætte TAC og lovgivningsrammer, så det er muligt for licensejeren at overholde sin pligt.

7. **Ekspertrådet – §§ 54 og 54 a**

Det eksisterende Fiskeriråd fortsætter, mens et nyt ekspertråd tilføjes. Udgiften anslås til 1–2 mio. kr. årligt.

Spørgsmål: Hvilken rådgivning mangler i dag? Hvordan sikrer vi uafhængighed, åbenhed og reel inddragelse af fiskernes viden?

Svar:

Vi mener ikke der er behov for et ekspertråd, da vi ikke mener at et sådant råd kan besættes af ekspertviden der ikke allerede er engageret i fiskeri, enten gennem erhverv eller myndighed.
Dog ser vi et stort behov for at der investeres betydelige ressourcer i opkvalificering af biologiske rådgivninger og viden, særligt indenfor torsk, hellefisk og krabber. Vi oplever i disse år gentagne diskussioner om forvaltning af bestande, som ender i at Naturinstituttet ikke ved nok til at rådgive til en beslutning.
Dermed fastsættes TAC'er og forvaltning i blinde og på baggrund gætværk, og det er svært at blive enige om hvilken retning vi skal gå i.

5. **Østgrønland – § 33**

Forslaget indsætter en tiårig kvoteandelsperiode for havgående hellefiskeri ved Østgrønland.

Svar:

Vi anbefaler at alle IOK hæves til at gælde i 15 år.